

Βουλγάρικη ποίηση

Δημοσιεύουμε σήμερα τρία ποιήματα του ποιητή **Αλεξάντερ Μπάντεροφ** από την ποιητική του συλλογή «Πίσω από τα γαλανά βουνά», που εκδόθηκε το 1986 από το εκδοτικό «Χρίστο Γ. Ντάνοβ». Η συλλογή είναι η όγδοη του ποιητή, που ζει και εργάζεται στο Πλόβντιβ. Την ποίηση του χαρακτηρίζει βαθύς, φιλοσοφικός στοχασμός και μεγάλη αγάπη προς την πατρίδα, που την γνωρίζει και την περιγράφει με πολύ ζεστά χρώματα. Μια κάποια μελαγχολία που διαφαίνεται μέσα από τους στίχους του, δίνει στη λυρική του διάθεση πιο έντονη ατμόσφαιρα. Τα ποιήματα διακόπτονται κατά διαστήματα με πεζά κείμενα ποιητικού περιεχομένου, που τα χαρακτηρίζει ο συμβολισμός.

ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΑΛΑΝΑ ΝΕΡΑ

*Ποτέ δεν θα περάσω εγώ πέρα απ' τα γαλανά βουνά
Ποτέ το παραμύθι μου δεν πρόκειται ν' αρχίσει
Τα γαλανά βουνά: Κάθε φορά, του χρόνου λέω, ξανά,
κι ο χρόνος κάτω απ' την κορφή λες κι έχει σταματήσει.*

*Δεν πρόκειται ποτέ να βρω το αθάνατο νερό
ούτε και το χρυσό μήλο ποτέ θα κόψω
κι αντί να κάθομαι εδώ να μόνος να χολοσκώ
δεν πάω για δείπνο, είναι αργά, και σκοτεινιάζει πια όζω.*

*Του χρόνου ίσως, ίσως ξανά...
μπορεί κανείς πάλι να δοκιμάσει
μ' όλο που είναι πιθανό νάχει κι όλας περάσει
η ζωή μου, πίσω από τα γαλανά βουνά.*

ΑΓΝΩΣΤΗ ΔΙΧΩΣ ΟΝΟΜΑ

*Αγνωστη, δίχως όνομα, ήρθες μέσ' στ' όνειρο μου
Πνοή του φύσηξες, μετά από χρόνια προσημονής.
Το ηλιοβασίλεμα λοξό, αφύσικο το στριφογύρισμα της γης.
Σβήνουν των αστεριών οι εκρήξεις εκεί πάνω.
Ο κόσμος μου εκτροχιάζεται, τον χάνω.
Διαγράφουμε τον κύκλο μας σε άλλη διάσταση πια εμείς,
Ποια είναι; Δυνατότητα εκ των προτέρων καταδικασμένη.
Αυτό που ήταν πριν, και τώρα παραμένει
κι όμως ποτέ δεν πρόκειται να επαναληφθεί.
Ποτέ δεν πρόκειται να ξαναγεννηθεί...*

ΤΟ ΠΕΤΡΙΝΟ ΧΩΡΙΟ

*Το εγκαταλείψαμε, όπως μετά από πυρκαγιά
Αλλού να ξαναρχίσουμε και πάλι
από τη φτώχεια κι απ' τον φόβο μας κυνηγημένοι
από τις μνήμες κι από τη μοναξιά
από ένοχες ελπίδες τυφλωμένοι
κι από της πόλης τα δολώματα.*

*Τώρα επιστρέφουμε, με έπιπλα παλιά
με αμφίβολα αγαθά, νεύρα σπασμένα
Ανάκατα όλα πεταμένα
μέσα στις τσαλακωμένες μας ψυχές.
Τώρα επιστρέφουμε, σχεδόν για πάντα
Το πέτρινο χωριό μάς χαιρετά.
Δεν μας μαλλώνει, μα ούτε και μας καμαρώνει
Οι πατεράδες μας σβήσανε μόνοι
Τώρα επιστρέφουμε χωρίς παιδιά
πυρπολημένα ερείπια, λες, από πυρκαγιά.*

Ποιητική απόδοση: **Ελλη Παιονίδου**
Από τα βουλγάρικα: **Μαρία Διομήδου**
Μέγκνταντ.